

Een nieuwe schepping

De publicaties die in de Artios-reeks verschijnen, willen dienstbaar zijn aan de toerusting vanuit de Bijbel.

In 2 Timotheüs 3:17 staat dat de Schriften ons gegeven zijn 'opdat de mens Gods artios zij, tot alle goed werk geartioseerd'. Artios betekent: compleet toegerust, en zodoende berekend op zijn taak.

De mens die God dient, mag dankzij de Schriften berekend zijn op zijn of haar taak in het leven, volledig toegerust tot alle goede werken.

Redactie:

ds. J.J. ten Brinke

dr. R.W. de Koeijer

R.H. Molenaar MA

ds. P. Nobel

drs. P.J. Vergunst

Voor een overzicht van de verschenen deeltjes in Artios-bijbelstudies, zie pag. 94.

Een nieuwe schepping

Bijbelstudies uit het Evangelie
naar Mattheüs

Ds. A. Langeweg

Een uitgave in samenwerking met de Gereformeerde
Bond in de Protestantse Kerk in Nederland

Een nieuwe schepping
Bijbelstudies uit het Evangelie naar Mattheüs
Ds. A. Langeweg

ISBN 978-90-8897-428-1
NUR 702

Ontwerp omslag: Corné van der Horst
Opmaak binnenwerk: Buitenspel – Meppel

De bijbelteksten in deze uitgave zijn ontleend, tenzij anders vermeld,
aan de Herziene Statenvertaling © 2010/2016 Stichting Hsv.

© 2025 Groen – Jongbloed Media
Onderdeel van Jongbloed Uitgeverij bv
Celsiusweg 41, 8912 AM Leeuwarden
helpdesk@jongbloedmedia.nl
+31 (0)88 326 33 40

Alle rechten voorbehouden. Geen enkel deel van dit boek mag worden
gebruikt voor het trainen van kunstmatige intelligentie. *All rights reserved,*
including those for text- and datamining, AI training and similar technologies.

www.jongbloedmedia.nl

Inhoud

Inleiding	7
1 Boek van de genesis	11
Mattheüs 1	
2 Uit Egypte geroepen	22
Mattheüs 2	
3 De nieuwe Mozes	32
Mattheüs 5	
4 Koortsvuur en liefdesvuur	42
Mattheüs 8	
5 Schat in de akker	52
Mattheüs 13	
6 Gespreide mantels	62
Mattheüs 21	
7 Horen en doen is wijs	72
Mattheüs 25	
8 Waarom ...?!	83
Mattheüs 27	

Inleiding

> Een nieuw begin

‘Een nieuwe schepping’ is een titel die je misschien niet verwacht rondom bijbelstudies over Mattheüs. Het woord ‘schepping’ brengt het eerste bijbelboek Genesis te binnen. De **HEERE** God boetseerde de mens uit het stof van de aarde. Verwonderd sloeg Adam de ogen op. De mens door God opgericht uit de aarde om in volmaakte vreugde en zuivere liefde voor en met God te leven. Genesis verhaalt ons ook wat er van Gods goede schepping is geworden. God kreeg berouw dat Hij de mens op aarde had gemaakt (Gen. 6:6). Maar het grote wonder is dat God is doorgegaan. Hij laat Zijn schepping en schepsels niet los. God roept Abram en sluit een verbond met hem. Het nageslacht van Abraham is de belofte van Christus Die komen gaat (Gal. 3:16).

Daarom opent Mattheüs zijn Evangelie in de grondtaal met het woord ‘genesis’: ‘Dit is het boek van de genesis (Matt. 1:1). Mattheüs maakt zijn lezers gelijk attent op het bijbelboek Genesis. De beloofde wording komt tot vervulling in Jezus. In Gods Zoon breekt een nieuw begin aan voor schepsels en schepping. In de oudtestamentische beloften werd Christus al in de wereld gebracht door God, en nu breekt het nieuwe begin werkelijk aan in Jezus. Hij is niet alleen Mens geworden zoals

wij, maar Hij is tevens Immanuel, God met ons (Matt. 1:23). Wat een blijde boodschap. Jezus zal in dit Evangelie te midden van de nood en ellende op aarde de nieuwe schepping bij momenten in het aanzijn roepen, zoals wanneer een verlamde man weer kan huppelen (Matt. 9:1-8). Daarom schreef Caspar Olevianus heel mooi over de naam Jezus: ‘Zo dikwijls als ik de naam Jezus hoor, moet ik eraan denken, dat Hij mij zalig heeft gemaakt van mijn zonden, en door Zijn kracht ik eenmaal volkomen verlost zal worden.’ Er is een nieuw begin aangebroken in Jezus. Uiterst troostvol legt Mattheüs de naam Immanuel open tot op het bittere kruis. Omdat Hij verlaten is geweest in onze plaats, zullen wij nimmermeer verlaten worden (hoofdstuk 8). Daarom eindigt dit Evangelie op verhoogde toon: ‘En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen.’

> Jezus de nieuwe Mozes

Er zijn geleerden geweest die het Mattheüsevangelie in vijf boeken verdeelden, als verwijzing naar de eerste vijf boeken van Mozes (de Thora). Aan het einde van ieder boekdeel klinkt namelijk steeds het woord ‘geëindigd’:

Proloog	Mattheüs 1 en 2	De geboorte van het Kind Jezus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham
Boek I	Mattheüs 3:1-7:28	Toen Jezus deze woorden had <i>geëindigd</i> ...
Boek II	Mattheüs 8:1-11:1	Toen Jezus <i>geëindigd</i> had ...
Boek III	Mattheüs 11:2-13:53	En toen Jezus deze gelijkenissen <i>geëindigd</i> had ...

Boek IV	Mattheüs 13:54-19:1	toen Jezus deze woorden <i>geëindigd</i> had ...
Boek V	Mattheüs 19:2-26:1	En toen Jezus al deze woorden <i>geëindigd</i> had ...
Epiloog	Mattheüs 26:2-28:20	Van het laatste avondmaal tot Zijn opstanding

Omdat Mattheüs vooral aan Joods-christelijke lezers schrijft, laat hij steeds op prachtige wijze zien dat met de komst van Jezus Christus de boeken van Mozes (en de Profeten en Geschriften) in vervulling zijn gegaan. In de bijbelstudies is daarom veel aandacht voor de vervulling van de Schriften. Mattheüs brengt namelijk niet alleen het bijbelboek Genesis te binnen, ook het bijbelboek Exodus. Jezus vervult de exodus van Israël in volkomen gehoorzaamheid aan Zijn Vader. Hij wordt net als Israël uit Egypte geroepen (Matt. 2), Hij gaat door het water heen en laat Zich dopen (Matt. 3), om vervolgens in de woestijn beproefd te worden en daarna het Beloofde Land binnen te trekken (Matt. 4). Jezus is werkelijk de nieuwe Mozes! We zien Hem de berg opklimmen om de Bergrede uit te spreken en de Tien Woorden in hun diepste bedoeling te laten openbloeien (Matt. 5-7). Op de achtergrond verrijst de Sinaï, waar Mozes de Tien Woorden ontving en naar beneden droeg naar het volk Israël. Gerechtigheid is daarom een belangrijk woord in Mattheüs: ‘Want Ik zeg u: Als uw gerechtigheid niet overvloediger is dan die van de schriftgeleerden en de Fari-zeëën, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnen- gaan’ (Matt. 5:20).

> Wees dan waakzaam!

In Mattheüs voelen we zin na zin de spanning tussen Jezus' woorden *horen* en deze ook *doen* (Matt. 7:24). Zien we dit niet werkelijkheid worden in het leven van Mattheüs zelf? Hij hoorde Jezus' roepstem: volg Mij! En Mattheüs stond op, en volgde Jezus in geloofsgehoorzaamheid (Matt. 9:9). Het is deze Mattheüs (elders Levi genoemd) die volgens de oude kerkelijke overlevering de auteur van dit Evangelie is. Zijn naam betekent 'geschenk van God'. Het grootste geschenk dat hem toeviel, was de Zoon van Abraham, de Zoon van David (hoofdstuk 1).

We hopen dat wij, net als Mattheüs, de Abrahamszoon en Davidszoon zullen ontmoeten door middel van deze bijbel-studies. Wat is het heerlijk dat we als leerlingen van Christus stil aan Zijn voeten mogen zitten en mogen horen naar Zijn woorden, en vervolgens in de benen kunnen komen om dit gestalte te geven in ons leven (hoofdstuk 3). Hij heeft de gerechtigheid vervuld, en wil die door Zijn Geest laten opbloeien in ons leven. Wie zo hoort en doet, is waakzaam. Gereed om de Bruidegom met brandende fakkels te begroeten (hoofdstuk 7). Heel het Mattheüsevangelie zindert dan ook van het aanbreken van dit Koninkrijk der hemelen.

1

Boek van de genesis

Mattheüs 1

Lezen: Genesis 5:1-14 en Mattheüs 1:1-25

Kern: Mattheüs 1:1-17

> Intro

Misschien heb je er thuis nog wel één liggen, een oud familiealbum, met vergeelde bladzijden en verkreukelde tussenvellen. Als je er weer eens doorheen bladert, begin je bij sommige foto's vanzelf te glimlachen. Overgrootvader met een ouderwetse bril op, oma met een gedateerde blouse aan. Momenten van herkenning. Tjonge, wat lijkt jij op familieleden van vaders kant. En is dat tante Willie? Ze heeft sprekend jouw ogen! Dan weer blader je snel verder. Want aan hem of haar kleeft zo'n pijnlijk verhaal. Dat vertel ik je nog weleens. De vergankelijkheid van de mens raakt je als je terugbladert door de geslachten. Zo is het ook met Genesis 1. Mattheüs bladert door de geslachten heen. Alleen, dit geslachtsregister is niet zomaar een familiealbum. Een Joodse hoorder gaat rechtop zitten. Want als er in de Bijbel een geslachtsregister klinkt, staat er iets te gebeuren. God gaat ingrijpen in de geschiedenis.

> Boek van de genesis

Waarom staan ze eigenlijk in de Bijbel? Deze droge namenlijsten? Aan tafel sla je ze misschien liever over. Toch bevatten

geslachtsregisters rijke boodschappen. Iemand die hier een hele studie van heeft gemaakt, ontdekte dat ze in de Bijbel vaak staan opgetekend als er iets hevigs staat te gebeuren. Neem het geslachtsregister in Genesis 5. Na de zondeval (Gen. 3) en nadat Kaïn zijn broer Abel doodslaagt (Gen. 4), ontbrandt Gods toorn, wat leidt tot de zondvloed (Gen. 6). Maar juist als alles ten onder gaat, verschijnt er plots een lijst met namen in Genesis 5. De namen vertellen dat dwars door het verdiende oordeel heen God trouw houdt in eeuwigheid: 'Toen Noach vijfhonderd jaar oud was, verwekte Noach Sem, Cham en Jafeth' (Gen. 5:32). El Shaddai, God de Almachtige, schept in de dood toch nieuw leven door Zijn beloften. Daarin straalt Gods goedertierenheid.

Er valt nog iets op in Genesis 5. Hij verwekte ... hij stierf (vers 4 en 5), hij verwekte ... hij stierf (vers 7 en 8) et cetera. Mensen worden verwekt en geboren, maar zullen onherroepelijk weer sterven. Dat is een aangrijpende boodschap die Prediker 1:4 ons ook op het hart bindt: 'De ene generatie gaat en de andere generatie komt'. Het nieuwe leven is van meet af aan overschaduwd door de doodsvloek. Maar let even op de volgorde in Prediker: gaan – komen.

Lees met deze ogen maar eens Mattheüs 1. Je slaat dus het boek van de genesis open (zie Inleiding). El Shaddai schept in Zijn Zoon een nieuw begin in een verloren wereld: het boek van de genesis van Jezus Christus, de Zoon van David, de Zoon van Abraham (vers 1). Wat een indrukwekkende opening. De verwekking en geboorte van Jezus zijn van meet af aan overschaduwd door de dood. Hij bekleedt Zich dus met al onze donkerheid en zelfs met ons doodshemd!

> Afgehouwen tronk

Als we nog wat beter kijken naar Mattheüs 1, valt ook het getal veertien op. Mattheüs deelt de geschiedenis van Abraham tot Christus in drie perioden in (zie vers 17). Het hart van een Joodse lezer gaat sneller kloppen als hij de eerste periode ziet. Het heil bloeit open. Kijk maar naar vers 6: 'Isaï verwekte David, de koning'. Met nadruk staat er een lidwoord: *de* koning. De man naar Gods hart. De bijbelse geschriften zingen het uit over deze koning: 'Daar (in Sion, AL) zal Ik voor David een hoorn doen opkomen en voor Mijn gezalfde een lamp gereedmaken' (Ps. 132:17).

Alleen, nu wordt pijnlijk duidelijk dat de geschiedenis die Mattheüs beschrijft geen opwaartse ontwikkeling is. Naam na naam houdt je je adem in. De heldere lamp wordt een vieze walmende pit. In de namen die volgen en de namen die Mattheüs bewust verzwijgt, laat hij zien dat Gods donkere gelaat van oordeel over Israël ligt. Het bloeiende koningschap wordt een afgehouwen tronk. Leg de namen in 1 Kronieken 3:10-12 maar eens naast de namen in Mattheüs 1:7-8. Er ontbreken drie koningen: Ahazia, Joas en Amazia (Azaria is Uzzia). We kunnen in het bijbelboek Koningen lezen dat deze koningen het toonbeeld zijn van goddeloosheid. Scherp klinkt het: 'Zij deden wat kwaad was in de ogen van de HEERE'.

Terug naar het begin. Een nieuw begin. Want een geslachtsregister staat in de Bijbel altijd om Gods trouw te verkondigen. De geschiedenis van Zijn volk op aarde is hopeloos vastgelopen vanwege hun ongerechtigheid. Gods oordeel treft het koningshuis en het volk. Want het volk is weggevoerd naar Babel. Een rokende tempel en een stad in puin. Het zijn de stille getuigen van Gods oordeel. Zo glijdt onze vinger langs de namen in Mattheüs 1. Naam na naam wordt een donkere

geschiedenis geschetst. Zelfs als er namen ontbreken, vertelt dat een pijnlijk verhaal. Daarom staat dit geslachtsregister opgetekend. Als er op geen mensenkind valt te hopen, blijkt dat er maar op één iemand kan worden gehoopt: hoop op God! God Zelf zal het heil gaan scheppen. Dat laat dit geslachtsregister in alle glorie zien. Dwars door de ontrouwe generaties heen brengt God Zijn trouw tot stand. Uit de afgehouwen tronk van Isaï zal nota bene de hoorn van David verrijzen. Dit geslachtsregister verkondigt naam voor naam Gods genade: Uw macht is groot, Uw trouw zal nooit vergaan; al wat Gij ooit beloofd hebt zal bestaan (Psalm 93:4 ber.).

In vers 17 deelt Mattheüs het tijdperk van Abraham tot Christus in driemaal veertien geslachten in. Wie de moeite neemt om de geslachtsregisters van het Oude Testament naast Mattheüs 1 te leggen, zal ontdekken dat Mattheüs soms een generatie overslaat om het getal veertien kloppend te maken. Het gaat bijvoorbeeld van een verwekking van Boaz uit Rachab meteen naar die van Obed uit Ruth. Waarom doet Mattheüs dit? Hier zijn allerlei uitleggingen over. Veertien is een dubbel volheidsgetal. In de Vroege Kerk zag men in dit driemaal veertien een verwijzing naar de drie-eenheid van God. Een andere uitleg ziet in de generaties meer een telling van jaren. Een geslacht staat voor veertig jaar. Daarom slaat Mattheüs soms namen over. Wat hij in ieder geval met deze getallen wil benadrukken, is de volheid van de tijd. Hij laat met de telling van driemaal veertien geslachten zien dat heel deze geschiedenis van opgang, neergang en ondergang, in Gods raad lag besloten. Zo bezien zeggen we met dr. H. Ridderbos dat 'de geboorte van Christus de grote bekroning en afsluiting van Israëls

heilige, door God geleide historie vormt’.* Om het in getallensymboliek uit te drukken: driemaal veertien is zesmaal zeven, totdat Christus er is. Nu is de volheid van de tijd gekomen (Gal. 4:4).

> Zoon van David en Zoon van Abraham

Op deze wijze zet Mattheüs zijn Evangelie in met twee machtige beloftearmen van God. Jezus Christus is de Zoon van David en de Zoon van Abraham. De eeuwenoude voorgeschiedenis van het Oude Testament krijgt haar vervulling in Jezus Christus. De vervulling van twee beloftearmen: David en Abraham.

Jezus is de Davidszoon. Hij is de langverwachte Messias. In Hem wordt de hoorn van heil opgericht. Een hoorn is in de Bijbel een teken van kracht en macht (lees 1 Sam. 2:1-10 en 2 Sam. 7:12-16). Wie op de hoorn van een stier wordt genomen, is er geweest. Daarom is David met een hoorn gezalfd. Dit koningschap zal eeuwig zijn. Nu wordt het Koningskind geboren: Jezus, Die de Christus, de Gezalfde van God is. Maar Zijn kracht en macht zijn heel anders dan wij van Gods Zoon verwachten. Zijn koninklijke kracht en weg zullen niet getekend worden door geweld, maar door Woord en Geest. Niet door het zwaard te heffen, maar door Zich te laten nagelen aan een opgericht kruis. Op deze wijze zal Hij strijden en overwinnen. Alleen, vergis je niet. In Hem is Gods hoorn opgericht. Het is voor of tegen Hem zijn. Het is je eeuwig stoten aan de machtige hoorn van deze Koning of Hem alle glorie geven en Hem aanbidden. Daarom zaten er op de vier hoeken van het

* Dr. H. Ridderbos, *Het verborgen Koninkrijk*, p. 19.

altaar hoornen. Daar streek de priester het reinigende bloed aan. Het drukt uit tot hoever het heil reikt en hoe krachtig het heil is. Het reikt tot de uiterste hoeken van de aarde. Wie Hem nederig valt te voet, zal van Hem Zijn wegen leren (Ps. 25:4 ber.). Zo zal het hen vergaan die voor Hem door de knieën gaan om alleen in Hem hun heil te vinden (Matt. 8:2).

Daarin is tevens zichtbaar dat Jezus de Zoon van Abraham is. Abraham is de vader van Israël. Hij werd weggeroepen vanuit de volkeren. Uit hem is Israël ontsproten. Door het smalle spoor van Israël heen is de belofte naar alle volkeren gegaan. De HEERE had tegen Abraham gezegd: 'In u zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden' (Gen. 22:18). Dit wordt werkelijkheid in de geboorte van Jezus. In Hem breekt een nieuwe schepping aan. Een toekomst voor Jood en heiden. Wat een grondeloze trouw van God. Hij wilde zelfs de heidenen, die van ver stonden, omarmen met Zijn beloften.

> Vreemde portretten

Alleen, hoe zit dat met de heidenen? Komt het zomaar uit de lucht vallen dat God ook 'ons' als heidenen wil omarmen met Zijn heil? Mattheüs laat met het geslachtsregister op schitterende wijze zien dat het heil zelfs voor de heidenen is. Leg je vinger maar bij vers 3, 5 en 6. Plots noemt de evangelist vier vrouwen: verwekt ... *bij* Tamar, ... *bij* Rachab, ... *bij* Ruth, ... *bij* haar die de vrouw van Uria was (dat is Bathseba). Even maakt Mattheüs vier zijsprongetjes, maar met een diepe boodschap. Deze vier vrouwen hebben namelijk iets gemeen. Alle vier zijn het vrouwen van heidense afkomst. Vier 'vreemde portretten' te midden van Israël. Daarin laat Mattheüs ons aanvoelen dat de God van Israël de heidenvolken van meet af aan op het oog had.

Maar er is nog meer. Ken je de geschiedenissen van deze vrouwen? Sla ze er maar eens op na in Genesis 38, Jozua 2 en 6 en 2 Samuel 11. Als je de keuze had, zou je zulke vrouwen dan in je familiealbum opnemen? Zou je deze namen dan niet liever verzwijgen? Je krijgt toch het schaamrood op de kaken als dit je familie is? God doet het toch. Hij neemt deze vrouwen triomfantelijk op in Zijn familiealbum. Ja, Hij laat zelfs uit zulke vrouwen Zijn Zoon geboren worden. Als we zo de vinger langs al deze namen laten glijden, straalt ons een hoopvolle boodschap tegemoet. God omarmt niet het volmaakte, maar het verachte. Zo trok God ook de Moabitische Ruth met koorden van liefde om haar te weven in Zijn heilsplan. De God van Israël werd haar te sterk. Moedig keerde zij haar goden de rug toe om met Naomi mee terug te keren naar Israël. Op machtige wijze laat Mattheüs straks bij de Kananese vrouw zien hoe het heil naar de heidenen zal gaan. Ze keert haar goden de rug toe om Koning Jezus vast te klampen: ‘Zoon van David, ontferm U over mij!’ (Matt. 15:21-28). Wat heerlijk als deze Davidszoon ons te machtig wordt.

Het is opmerkelijk dat drie vrouwen wel bij name worden genoemd (Tamar, Rachab en Ruth), maar één vrouw niet, namelijk Bathseba. Mattheüs schrijft in vers 6: ‘David, de koning, verwekte Salomo bij haar die de vrouw van Uria was’. Mattheüs wil met deze vrouwen niet alleen het verachte uitdrukken, maar evenzeer laten zien dat het heil voor de volkeren is. Dat had Hij al beloofd aan Abraham. Jezus is de Zoon van Abraham, tot zegen voor Jood én heiden. Dat laatste drukt Mattheüs uit in zijn geslachtsregister met deze vrouwen. Tamar, Rachab en Ruth waren heidense vrouwen. Daarom schrijft hij: ‘de vrouw van Uria’. Uria was namelijk een Hethiet. Op

deze wijze laat Mattheüs aanvoelen dat de heilsarmen van Christus eveneens de volkeren willen omklemmen.

> **Uit wie geboren is**

Ineens doorbreekt Mattheüs in vers 16 het vaste patroon. Steeds klinkt het: 'Die verwekte die, die verwekte die ...' Maar nu klinkt het anders: 'Jakob verwekte Jozef, de man van Maria, uit wie geboren is Jezus, Die Christus genoemd wordt.' Jozef verwekt dus niet bij Maria. Het is een passief werkwoord. Hier is geen mens aan het werk, maar Gods Geest (vers 18). Van buitenaf wordt Jezus in de wereld gebracht. Er is niemand die kan roemen dat hij de Messias heeft verwekt. Het is een hemelse geboorte. Helemaal uit God. Tegelijk is dit Kind helemaal mens. In het Kind Jezus breekt een nieuwe schepping aan. Gehoorzaam en in volmaakte liefde aan de Vader zal Hij Zijn weg gaan. Hij kan het helemaal meezingen met Psalm 119:97: 'Hoe lief heb Ik Uw Wet!' En Jozef? Is hij dan wel werkelijk de vader? En is Jezus dan wel echt een nakomeling van David? Zeker. Niet alleen omdat Maria uit het huis van David komt, maar eveneens omdat Jozef de opdracht van God krijgt om de naam van het kind uit te roepen (vers 21). Dat zal hij in de tempel doen tijdens de besnijdenis. Daarmee is Jozef eveneens werkelijk de vader van dit kind. Joshua. Jezus. Dat is Zijn Naam. Verlosser. Brenger van het heil voor verloren mensen. Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden (vers 21).

> ***What's in a name?***

Als Jakob 's nachts bij de Jabbok met een Man worstelt, vraagt deze Man aan Jakob: 'Wat is uw naam?' (Gen. 32:27). In de Bijbel zit in je naam heel je identiteit opgesloten. Wij zijn dat

in onze tijd misschien wat verleerd met het geven van namen. Maar als in de Schrift je naam klinkt, komt daar alles in mee: je afkomst, je identiteit, je bestemming, je verleden, je daden. Als we onze vinger over de stamboom laten glijden, weten we over de ene naam veel meer te vertellen dan over de andere. Toch vertegenwoordigt iedere naam een uniek persoon met zijn of haar eigen geschiedenis, afkomst, karakter en bestemming. Al deze namen hebben tegelijk iets gemeen. De dood door de zonde. Als een refrein klinkt het in Genesis 5: 'Hij verwekte, hij stierf, hij verwekte, hij stierf ...'

Wat is uw naam? Als God dat aan ons vraagt, wat klinkt er dan allemaal in mee? Laat deze vraag eens rustig op je inwerken. Wat voor moois maar tegelijk moeilijks kleeft er aan onze naam? Wat voor vreugde maar tegelijk wat voor verdriet komt erin mee? Neem ons karakter. Misschien zijn we een sociale vlinder of een creatieve geest. Maar tegelijk is er ook die schaduwkant door de zondeval: die woedebuien en die afgunst. Neem onze levensgeschiedenis. Misschien kennen we veel gouden momenten. Alleen, er zijn vast ook erge dingen gebeurd. Die breuk in het gezin of in de familie, die snijdende pijn door verlies. Het is allemaal nooit meer terug te draaien. Neem onze daden. We hebben misschien in ons werk naam gemaakt door wat we presteerden. Maar tegelijk die andere daden. Die misstappen, klein of groot. Konden we de klok maar terugdraaien. Wat is uw naam? Met dat we onze naam noemen, komen er golven van zonden en wonden mee. En dan is er nog niet gesproken over de erfzonde, omdat we in zonden zijn ontvangen en geboren (denk aan de opening van ons doopformulier). Als er tussen onze verwekking en onze sterfdag niets gebeurt, dan eindigt dat in een hopeloze toekomst.

Daarom begint Mattheüs met de naam Jezus! De Naam waarin alles van het Kind van Bethlehem ligt opgesloten: Zijn doel,

Zijn missie, Zijn aard, Zijn bestemming. Jezus betekent Redder. In Mattheüs 1:21 zegt de engel: „...u zult Hem de naam Jezus geven, want Hij zal Zijn volk zalig maken van hun zonden”. Daarom begint en eindigt het geslachtsregister met de naam Jezus (vers 1 en vers 16). De Redder omarmt zo al deze gebutste en gedeukte namen. Door het geloof zijn we ware Abrahamskinderen en omarmt Jezus ook onze naam. Dan staat onze naam opgetekend in het familiealbum van Jezus. In Hem delen we in de nieuwe schepping die straks ten volle zal aanbreken.

Eén Naam is onze hope, één grond heeft Christus' Kerk.

> Gespreksvragen

- 1 Geslachtsregisters zijn geen dorre namenlijsten. Ze staan in de Bijbel op momenten dat de geschiedenis hopeloos vastloopt door de zonde, en laten tegelijk zien dat God trouw houdt aan Zijn beloften.
 - a Hoe laat Mattheüs in dit geslachtsregister zien dat de geschiedenis een herhaling is van zonde en oordeel?
 - b Trek dit door naar deze tijd en bedenk waarom dit geslachtsregister juist in onze tijd bemoedigend kan zijn.
 - c Waarom breekt in Jezus Christus een nieuw begin aan?
- 2 Om meerdere redenen is het voor ons een geweldige troost dat de Heere Jezus deze vier vrouwen in Zijn familiealbum heeft opgenomen. Deel met elkaar waarom.
- 3 In Jezus komt niet alleen de belofte aan Abraham, maar ook de belofte aan koning David tot vervulling. David was gezalfd met een hoorn.
 - a Ga na wat in het Oude Testament een hoorn betekent en waar dat terugkomt.
 - b Hoe is deze hoorn van heil in Jezus opgericht en wat heeft ons dit te zeggen over hoe Jezus regeert in de wereld en in ons leven?
- 4 Een geslachtsregister laat zien: *It's all in the name*. Spreek